

การศึกษาสมบัติเชิงกลของตันมันสำปะหลัง

*รังสรรค์ กุญแจร่อง¹, วินัย กล้าจิริ¹

¹ หลักสูตรวิศวกรรมเกษตร สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนน koleong กรุงเทพฯ แขวงน้ำตก เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย 10520

ผู้เขียนติดต่อ: รังสรรค์ กุญแจร่อง E-mail: koodsamrong@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาสมบัติเชิงกลของตันมันสำปะหลังมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของแรงเสื่อมของลำตันมันสำปะหลัง ขณะทำการลับย่อยเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการออกแบบเครื่องลับย่อยสำหรับตันมันสำปะหลัง ในการศึกษาครั้งนี้จะนำ การทดสอบกับลำตันมันสำปะหลังหันต์หัวยงและพันธ์ระยะ 81 ด้วยเครื่องทดสอบคุณสมบัติแรงกด (Universal Testing Machine, UTM) ขนาด 50 kN ที่มีมุมคงอยู่ในมิติตัดที่แตกต่างกันคือ 30, 45 และ 60 องศา ใช้อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด 20, 40, 60 และ 100 มิลลิเมตรต่อนาที ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อหาแรงตัดเฉือนสูงสุด ความคื้นเฉือนสูงสุดและผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ ผลการทดสอบพบว่า ค่าแรงตัดเฉือนของใบมีดที่ทำมุม 30 องศา ในทุกอัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด จะใช้แรงตัดเฉือนสูงสุด ความคื้นเฉือนสูงสุดและผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ น้อยกว่าใบมีดที่ทำมุม 45 และ 60 องศา และยังพบว่าเมื่อเพิ่มอัตราการเคลื่อนที่ของใบมีดในทุกมุมจะมีผลต่อค่าแรงตัดเฉือนสูงสุด ความคื้นเฉือนสูงสุดและผลลัพธ์งานตัดจำเพาะที่ลดลง ซึ่งแรงตัดเฉือนของกลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบข้างต้นที่มีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.01$) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของตันมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์ขนาดเท่ากันขึ้น ค่าแรงตัดเฉือนของตันมันสำปะหลังที่ทำการทดสอบมีแนวโน้มสูงขึ้นตามขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลำตันมันสำปะหลัง จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและสร้างเครื่องลับย่อยด้วยเทคโนโลยีการตัดเฉือน ทั้งนี้ในการออกแบบส่วนประกอบอื่นๆ ยังคงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลต้านทานอุณหภูมิในการออกแบบและสร้างเครื่องลับย่อยสำหรับตันมันสำปะหลังเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ ต่อไป

คำสำคัญ: ตันมันสำปะหลัง; แรงตัดเฉือนสูงสุด; ความคื้นเฉือนสูงสุด; ผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ

การศึกษาสมบัติเชิงกลของต้นมันสำปะหลัง

*รังสรรค์ กูญสำโรง¹, วินัย กล้าจิริ¹

¹ หลักสูตรวิศวกรรมเกษตร สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนทองกรุง เขตคลองกระบาล กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย 10520

ผู้เขียนติดต่อ: รังสรรค์ กูญสำโรง E-mail: koodsamrong@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาสมบัติเชิงกลของต้นมันสำปะหลังมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของแรงเฉือนของลำต้นมันสำปะหลัง ขณะทำการลับอย่างเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการออกแบบเครื่องลับต้นมันสำปะหลัง ใน การศึกษาครั้งนี้จะทำการทดสอบกับลำต้นมันสำปะหลังพันธุ์หัวยงและพันธุ์ระยะ 81 ด้วยเครื่องทดสอบคุณสมบัติแรงดึง (Universal Testing Machine, UTM) ขนาด 50 kN ที่มุ่นมคมของใบมีดตัดที่แตกต่างกันคือ 30, 45 และ 60 องศา ใช้อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีดที่ 20, 40, 60 และ 100 มิลลิเมตรต่อนาที ตามลำดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อหาแรงดึงเฉือนสูงสุด ความเด่นเนื่อง สูงสุดและผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ ผลการทดสอบพบว่า ค่าแรงดึงเฉือนของใบมีดที่ทำมุน 30 องศา ในทุกอัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด จะใช้แรงดึงเฉือนสูงสุด ความเด่นเนื่องเฉือนสูงสุดและผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ น้อยกว่าใบมีดที่ทำมุน 45 และ 60 องศา และยังพบว่าเมื่อเพิ่มอัตราการเคลื่อนที่ของใบมีดในทุกมุนไม่มีที่ทำให้การทดสอบจะมีแนวโน้มของค่าแรงดึงเฉือนสูงสุด ความเด่นเฉือนสูงสุดและ พลังงานตัดจำเพาะจะเพิ่มลง ซึ่งแรงดึงเฉือนของกลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบข้างต้นที่มีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P > 0.01$) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของต้นมันสำปะหลังที่สองลายพันธุ์มีขนาดเพิ่มขึ้น ค่าแรงดึงเฉือนของต้นมันสำปะหลังที่ทำให้การทดสอบมีแนวโน้มสูงขึ้นตามขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นมันสำปะหลัง จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและสร้างเครื่องลับอย่างด้วยเทคนิคการตัดเฉือน ทั้งนี้ในการออกแบบส่วนประกอบอื่นๆ ยังคงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลด้านอื่นๆ นำไปประกอบในการออกแบบและสร้างเครื่องลับต้นมันสำปะหลังเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ ต่อไป

คำสำคัญ: ต้นมันสำปะหลัง; แรงดึงเฉือนสูงสุด; ความเด่นเฉือนสูงสุด; ผลลัพธ์งานตัดจำเพาะ

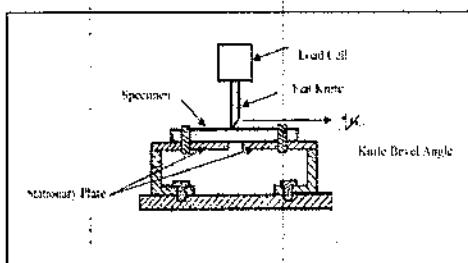
1. บทนำ

มันสำปะหลังเป็นพืชไร่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย มีพื้นที่เพาะปลูกมากกว่า 8.14 ล้านไร่ ให้ผลผลิตรวม 29.85 ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ย 3.48 ตันต่อไร่[1] มันสำปะหลัง สามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกส่วน ตั้งแต่ล่วงจนถึงราก และยังสามารถนำหัวมันสดไปปรุงเป็นเบลล์กันท์ต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า เช่น เป็นมันสำปะหลัง แอลกอฮอล์ มันอัดเม็ด เป็นต้น ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ปลูก มันสำปะหลังทำการเก็บเกี่ยวปีละครั้ง โดยเก็บเกี่ยวเฉพาะส่วนที่เป็นหัวมันสดและทิ้งต้นมันสำปะหลังจำนวนมากไว้ในแปลงปลูก ต้นมันสำปะหลังบางส่วนจะถูกนำไปเป็นท่อนพักรถ สำหรับพักรถในฤดูกาลต่อไป และการนำไปเผาปลูก ต้นมันสำปะหลังนั้นจะใช้ลำต้นมันสำปะหลังเพียง 10

เปอร์เซ็นต์ ของต้นมันสำปะหลังทั้งหมด จึงทำให้ต้นมันสำปะหลังที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวนี้ปริมาณมากถึง 3 ตันต่อไร่ [2] นอกจากนี้ต้นและใบมันสำปะหลังสดโดยทั่วไปจะมีความชื้นอยู่ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ จะมีไซยาโนดีไนริดที่สูง ไม่ควรนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ แต่เมื่อนำมาผ่านกระบวนการการทำให้แห้ง โดยการผึ้งแฉะ จะมีคุณค่าทางโภชนาการซึ่งประกอบไปด้วย โปรตีน 20 เปอร์เซ็นต์ เส้นใย 21 เปอร์เซ็นต์ แคลเซียม 0.99 เปอร์เซ็นต์ และฟอสฟอรัส 0.73 เปอร์เซ็นต์ [3] นับเป็นวัตถุคุณภาพที่ทั้งทางการเกษตรที่มีเส้นใยอาหารค่อนข้างสูง มีคุณค่าทางอาหารในระดับที่ดี

ปัจจุบัน เกษตรกรจะใช้เครื่องตัดอย่างไม่หรือเครื่องตัดย้อมต้นท้าวโพดมาทำการตัดเฉือนต้นมันสำปะหลังเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์คุณภาพ เช่นหลังจากการตัดเฉือนพบรากขนาดของ

จะถูกตัดจากส่วนโคนของลำต้นให้มีความยาว 117.8 mm (7 in) จากนั้นทำการตัดตั้งเป็นมีดและยืดหอนมันสำปะหลังที่ตัดไว้เข้ากับแท่นจับยึดท่อนมันสำปะหลังของเครื่องวัดแรงกดวัสดุแบบเบนกประสงค์ ตามรูปที่ 2 ดำเนินการทดสอบตัดหอนมันสำปะหลังด้วยใบมีดที่มีมุมคมของดัดที่แตกต่างกันคือ 30, 45 และ 60 องศา กดลงในแนวตั้งจากทำมุน 90 องศากับแนวโน้มของหอนมันสำปะหลัง ซึ่งในแต่ละชนิดของมุมคมในการตัดของใบมีดจะใช้อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีดที่แตกต่างกัน 4 ระดับคือ 20, 40, 60 และ 100 mm/min อย่างละ 35 ซ้ำ จากนั้นทำการบันทึกข้อมูลและนำไปประมวลผล คุณลักษณะ

รูปที่ 2 ลักษณะการตัดตั้งการวัดแรงกดหอนมันสำปะหลังโดยใช้เครื่อง Universal Testing Machine: UTM ([4], [7])

2. การหาความเด่นเฉือน โดยนำค่าแรงเฉือนสูงสุด (Peak Load) [4, 7 และ 8] ในกราฟความล้มที่มีระหว่างแรงเฉือนและระยะที่ก่อผ่านลำต้นมันสำปะหลัง (Force-displacement) หารด้วยพื้นที่ หน้าตัดของลำต้นมันสำปะหลัง ซึ่งสามารถเขียนอยู่ให้ในรูปสมการได้ดังนี้

$$\sigma_s = \frac{F_{\max}}{A} \quad (1)$$

เมื่อ σ_s = ความเด่นเฉือน, Pa

F_{\max} = แรงเฉือนสูงสุด, N

A = พื้นที่หน้าตัด, m^2

3. การหาพลังงานตัดจำเพาะ [7] หาได้จากพื้นที่ใต้กราฟของแรงเฉือนกับระยะที่ใบมีดก่อผ่านลำต้นมันสำปะหลัง (Force-displacement) ซึ่งสามารถเขียนอยู่ให้ในรูปสมการได้ดังนี้

$$E_{ss} = \frac{1}{A} \int F dx = n \times \frac{f}{A} \quad (2)$$

เมื่อ E_{ss} = พลังงานตัดจำเพาะ, J/m^2

A = พื้นที่หน้าตัดของลำต้น, m^2

f = แรงเฉือน, N

x = ระยะการเคลื่อนที่ผ่านลำต้น, m

θ = จำนวนหน่วยพื้นที่ได้กราฟ ของกราฟแรงเฉือนกับระยะที่ใบมีดเคลื่อนที่ผ่านลำต้นขณะทดลอง ของเครื่องทดสอบแรงกด (UTM)

f = ค่าของตัวคูณหน่วยพื้นที่ (the scale factor of unit area)

4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติทางกายภาพและสมบัติทางกลของการตัดด้วยวิธีการ Multiple linear regressions สามารถเขียนความสัมพันธ์แสดงอยู่ในรูปสมการดังนี้ [4]

$$Y = \alpha + \beta_i x_i + e \quad (3)$$

เมื่อ α = ส่วนตัดแกน Y (intercept) หรือค่าของ Y เมื่อ x_i เท่ากับศูนย์

β_i = ความชัน (slope) ของเส้นตรง แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อ x_i เป็นไป 1 หน่วย

e = ความคลาดเคลื่อนหรือความแตกต่างของค่า Y และค่า Y บนเส้นตัดโดย

$i = 1, 2, \dots, n$

3. ผลการทดลองและวิจารณ์

3.1 พฤติกรรมของ Force-displacement ที่ได้จากการตัดหอนมันสำปะหลัง

รูปที่ 3 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่เกิดขึ้นในขณะที่ใบมีดเคลื่อนที่ผ่านลำต้นมันสำปะหลัง (force-displacement) ของหั้งสองสายพันธุ์ จะเห็นได้ว่า มีลักษณะและรูปร่างของกราฟที่คล้ายกันแต่แตกต่างที่ระดับของแรงเฉือน โดยแรงเฉือนสูงสุดของลำต้นมันสำปะหลังพันธุ์หวยบง จะมีค่ามากกว่าแรงเฉือนของพันธุ์รุ้งย่อง 81 ประมาณสองเท่า โดยลักษณะของกราฟทั้งสองมีลักษณะคล้ายกัน คือจะมีพฤติกรรมผสมระหว่างวัสดุแบบไม้เส้นใย (fibrous materials) และวัสดุแบบไม่มีเส้นใย (non-fibrous materials) ลักษณะของกราฟจะเกิดจุดสูงสุด (peak point) เพียงจุดเดียวเมื่อเทียบกับวัสดุที่ไม่มีเส้นใยแต่หลังจากนั้นแทนที่แรงจะลดลงทันที แรงจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเหมือนวัสดุที่มีเส้นใย แต่บางครั้งไม่เกิดจุดสูงสุดที่ขัดเจนเมื่อเทียบกับวัสดุเส้นใยหรืออาจจะเรียกว่า เป็นวัสดุกึ่งเส้นใย (semi-fibrous materials) ซึ่งลักษณะเช่นนี้สามารถพบได้กับพืชที่มีหอน้ำสำเริงขนาดใหญ่ [6]

น้อยที่สุดและมีแนวโน้มลดลงอีก หากความเร็วในการตัดเพิ่มขึ้น

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความคืบหน้าเฉือนสูงสุด

พื้นที่ผิวน้ำสำปะหลัง

จากการวิเคราะห์หาค่าความคืบหน้าเฉือนสูงสุดของการตัดลำต้นมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์ โดยใช้สมการที่ (1) พบร้าความคืบหน้าเฉือนสูงสุดที่ใช้ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังพันธุ์หัวยง ที่มุ่มคมใบมีด 30, 45 และ 60 องศา ความเร็วในการตัดคงที่ที่ 20 mm/min มีค่าสูงกว่าพันธุ์รุ้งของ 81 ในทุกๆ มุ่มคมของใบมีดตั้งแต่แสดงไว้ในตารางที่ 4 ในท่านองเดียวกันพบว่าค่าแรงเฉือนสูงสุดในการตัดลำต้นมันสำปะหลังพันธุ์หัวยงที่มุ่มคมของใบมีดคงที่ที่ 30 องศา ความเร็วในการตัดเปลี่ยนแปลงจาก 20-100 mm/min มีค่าสูงกว่าพันธุ์รุ้งของ 81 ในทุกๆ ความเร็ว ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

มุ่มคมของใบมีด

จากการทดสอบหาค่าความคืบหน้าเฉือนสูงสุดที่ใช้ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์พบว่า ความคืบหน้าเฉือนสูงสุดจะประดับลงกับมุ่มคมของใบมีดที่เพิ่มขึ้น โดยพบว่า การตัดที่ใช้มุ่มคมของใบมีดที่น้อยกว่าจะทำให้ค่าความคืบหน้าเฉือนสูงสุดน้อยลงตามไปด้วย ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเบรียบเทียบค่าความคืบหน้าเฉือนสูงสุดที่ความเร็วในการตัดคงที่ที่ 20 mm/min ในการตัดด้วยมุ่มคมใบมีดที่ 30, 45 และ 60 องศา ตามลำดับ ดังแสดงไว้ในรูปที่ 6 โดยการเพิ่มขึ้นของความคืบหน้าเฉือนสูงสุดเป็นการเพิ่มขึ้นแบบ Exponential ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของความคืบหน้าเฉือนสูงสุดเกิดจากความพฤติกรรมของแรงที่ใช้ในการตัด

ตารางที่ 4 ผลของค่าเฉลี่ยความคืบหน้าเฉือนสูงสุด (average max shear strength, MPa) เมื่อความเร็วในการตัดคงที่ (speed of loading rate) และมุ่มคมใบมีดมีการเปลี่ยนแปลง (knife bevel angle)

อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด	หัวยง ($\phi = 25.75 \pm 4.05$ mm)			ระยะ-81 ($\phi = 23.63 \pm 4.12$ mm)		
	มุ่มคมตัดของใบมีด			มุ่มคมตัดของใบมีด		
	30°	45°	60°	30°	45°	60°
20mm/min n	5.51	5.58	7.36	3.06	3.32	3.68
SD	1.00	1.02	1.77	0.71	0.70	0.88

n=35

ตารางที่ 5 ผลของค่าเฉลี่ยความคืบหน้าเฉือนสูงสุด (average max shear strength, MPa) เมื่อมุ่มคมใบมีดคงที่ (knife bevel angle) และความเร็วในการตัดเปลี่ยนแปลง (speed of loading rate)

มุ่มคมใบมีด	หัวยง ($\phi = 25.75 \pm 4.05$)				ระยะ-81 ($\phi = 23.63 \pm 4.12$)			
	อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด (mm/min)				อัตราการเคลื่อนที่ของใบมีด (mm/min)			
	20	40	60	100	20	40	60	100
30°	5.51	5.28	4.95	4.57	3.06	3.04	2.97	2.68
SD	1.10	1.19	1.06	1.15	0.71	0.67	0.84	0.78

n=35

ความเร็วในการตัด

ในท่านองเดียวกันจากการทดสอบหาความคืบหน้าเฉือนสูงสุดที่ใช้ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์จะประดับลงกับความเร็วที่ใช้ในการตัด โดยพบว่าเมื่อเพิ่มความเร็วในการตัดเพิ่มขึ้นจาก 20, 40, 60 และ 100 mm/min ที่มีหมายของใบมีดคงที่ 30 องศา ค่าแรงเฉือนสูงสุดจะมีค่าลดลงโดยมีค่าลดลงประมาณ 1-2 เท่า

3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อพลังงานตัดจำเพาะ

หัวยงสำปะหลัง

เมื่อพิจารณาพลังงานตัดจำเพาะสูงสุดโดยการคำนวณจากสมการที่ (2) ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์พบว่า พลังงานตัดจำเพาะที่ใช้ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังพันธุ์หัวยง ที่มุ่มคมของใบมีด 30, 45 และ 60 องศา ความเร็วในการตัดคงที่ที่ 20 mm/min มีค่าสูงกว่าพันธุ์รุ้งของ 81 ในทุกๆ มุ่มคมของใบมีด ตั้งแต่แสดงไว้ในตารางที่ 6 นอกจากนี้ยังพบว่าพลังงานตัดจำเพาะจะแปรผกผันกับความเร็วที่เพิ่มขึ้นดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 ซึ่งสอดคล้องกับค่าแรงเฉือนสูงสุดที่ใช้ในการตัด

มุ่มคมของใบมีด

จากการทดสอบหาค่าพลังงานตัดจำเพาะสูงสุดที่ใช้ในการตัดลำต้นมันสำปะหลังทั้งสองสายพันธุ์พบว่า ค่าพลังงานตัดจำเพาะสูงสุดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อมุ่มคมใบมีดเพิ่มขึ้น กล่าวคือการตัดด้วยมุ่มคมใบมีดที่ 30 องศา จะใช้พลังงานตัดจำเพาะน้อยที่สุด ดังนั้นจึงเหมาะสมในการใช้ออกแบบมากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยพลังงานตัดจำเพาะสูงสุด (average max specific cutting energy, mJ/mm²) เมื่อความเร็วในการตัดคงที่ (speed of loading rate) และมุ่มคมใบมีดมีการเปลี่ยนแปลง (knife bevel angle)

- [2] ไสภณ สุนธิประภา ชาญ ติรroph และอนุรัตน์ทองก่อสា (2526). เอกสารวิชาการมันสำปะหลังเล่มที่ 7, กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร
- [3] อุทัย คันโน (2529). อาหารและการผลิตอาหารเลี้ยงสุกร แคลเซตวีปิก, กรุงเทพฯ: ศูนย์ค้นคว้าและพัฒนาวิชาการอาหารสัตว์ สถาบันสุวรรณภูมิ กองสิทธิฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- [4] ณัฐพงษ์ ประภาการ, พรรษา สีบลับ และ วีรชัย อาจหาญ (2551). การศึกษาคุณสมบัติกำลังเฉือนของเชือเพลิงข้าวมวล, การประชุมวิชาการสมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทยครั้งที่ 9, เทคโนโลยีเพื่อการ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ที่ยั่งยืน'
- [5] Womac, A.R. Yu, M. Igathinathane, C. Ye, P. and Hayes, D. (2005). Shearing characteristics of biomass for size reduction 2005, paper presented in An ASAE meeting presentation 2005.
- [6] Persson, S. (1987). Mechanics of Cutting Plant Material, paper presented in ASAE Monograph 1987, St. Joseph, Michigan.
- [7] Chattopadhyay, P.S. and Pandey, K.P. (1998). Mechanical Properties of sorghum stalk in relation to quasi-static deformation, J. Agric. Eng. Res. 73: 199-206.
- [8] Adel, H., Gholamreza, H., Mohammad, H.K., Sevey, R.H. and Javad, K. (2012). Influence of knife bevel angle, rate of loading and stalk section on some engineering parameters of *Juncus* stalk *Iranica*, Journal of Energy & Environment, 3(4):333-340.

TSAE

2015

การประชุมวิชาการ สมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย

ระดับชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2558
และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 8

The 16th TSAE National Conference and
the 8th TSAE International Conference
(TSAE 2015)

ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค
บางนา กรุงเทพมหานคร
17-19 มีนาคม 2558

จัดโดย
สมาคมวิศวกรรมเกษตรแห่งประเทศไทย

สนับสนุนโดย

